

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria. iiii. i[n]fra octauas pasce. Textus eua[n]gelij. Jo. ca. xx

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

II

alā: sed ad miseriā eternā. Absolute tñ de
us p̄ socratē damnare. qz nihil vult nec el
sario nisi scipm. (Impleri oia q̄ scripta sūr)
deo revelatē (in lege moysi & prophetis & psal
mis d̄ me. Quō aut in hac tres ḡtes d̄ly
vidat scripturaver̄: vide supra feria q̄ta
post dñica de passiōe. Tunc aperte ill̄ se
sum ut intelligeret scripturas. Hoc aut̄ po
t̄ est intelligi tripli fuisse factū. Uno mō
qua eis habitualē noticiā tradidit scriptu
rarū que ad christū pertinebāt, ac si illas me
moriter didicissent. Alio modo qz ita illu
minauit eoz sensu. i. intellectu. ut scripturas
p̄us auditas v̄l in posteris audiendas fāci
tus penetrarēt, et forte aliqua tūc allega
nit. Vel tertio fuit v̄t̄ roḡ mō. Est aut̄
sciendā q̄ cb̄is sex multū clausa aperuit.
Primo v̄ginis v̄ter salvo signaclo v̄gini
tatis. Es. xl. Apia f̄ terra & ḡmet sal
uatorē. Seco lat̄ pprii. l. pm̄t̄ue. I. oā
pix. Tertiū inferni. Es. xli. Apia coraz
eo ianuas. Quarto celū. Act. vii. Ecce vi
deo celos agros; & iustum stantē. Quidam i
tellectū leḡ & prophetaz. Apoc. v. Dign
es dñs d̄ agere libz. Sexto cor hūanū
ad credēdū et intelligēdū ut hic (Et dixit
eis qm̄ sic scriptū est yet. l. pl̄umatu ē. (et sic
d̄p̄or̄tebat) et suppositōe ch̄im partī. l.
passus est. (et resurgere a mortuis die ter
ria. & p̄ficiari in noīe ei). i. p̄ nomē seu si
gnificatiō noīis ei (penitentiā). i. statutem
& sacramentū penitētē (et remissiō pec
atorū) quā vtracq̄ plenita virtute ch̄ii o
perat (in oīs ḡtes). i. q̄ vniuersū sī
fuerūt aut̄ hec oia er suppositōe & n̄ abso
lute necessaria. Quō aut̄ sel̄ sit euāgeliūz
p̄dicatiū & iter p̄dicab̄t. vide dñica. x. p̄
festū trini. In hac preest do euāmētūz &
spiritualiū & diuinoz intelligentiā q̄ram
a deo: ita tr̄ q̄ id quoī nostrū est non ne
gligam̄. qz esset rētare deū. Dē enīz et
scientiā infundit & illuminat intellectu v̄
p̄ se vel p̄ angelū suū. Iaco. j. Qui iudiḡ
sapientiā postulet a deo

Feria. iiii. ifra octauas pasce.

Textus euāgely. Jo. ca. xx

m Anifestauit se iterz Jes
sus discipulis suis ad scipulis suis cum resurrexisſa
mare tyberiadis. mani mortuis.

festauit aut̄ sic. Erant simul si
mon petrus & thomas qui dicis
didymus: & nathanael q̄ erat a
chana galilee. et filij zebedei: et
eis simon petrus. Vado p̄ficiari
Dicit ei. Venimus & nos tecū
Et exierūt & ascēderunt in nauī
& illa nocte nihil prendiderunt
Nane autē iam facto stetit Ies
sus in līstōre. non tamē cognoue
runt discipuli quia iesus ē d̄i
pulmentariū haberis. Respo
neſt̄ in dextrā nauīḡ rete & inue
nieriſ. Misericordia ergo & iā nō va
lebant illud trahere p̄ multitu
dine p̄ficiū. Dicit ergo discipu
lus ille q̄ē diligebat iesus pe
tro. Dñs est. Simon ergo Pet
rus cū audiisset qz dñs est: tuni
ca succinxit se. gratiā nudus:
& misit se in mare. Alij aut̄ disci
puli nauigio venerunt. non em
longe erāt a terra: sed quasi cu
p̄ficiū. Ut ergo descēderunt i ter
ram viderūt prunas positas et
p̄fice suppositū et panez. Dicit
eis iesus. Afferte de p̄ficiib̄ q̄s
prendidistis nunc. Ascendit si
mon petrus & traxit rete in ter
centum qui quaginta trib̄. Et
cum tanti essent non est scisſuz
rete. Dicit eis iesus. Nēite p̄z
tū interrogarē cū: tu quis es:
scientes qz dñs est. Et venit tel
sus & accepit panem. et dabant
eis & p̄fiscem similiter. Hoc iam
tertio manifestatus est iesus di
scipulis suis cum resurrexisſa
mare tyberiadis. mani

Fe. III. infra octās pasche

Anifestauit se ite

m rū iesus z̄c.) Iōā. xx. In hoc p̄nti euāgelio tangunt̄ tria puncta: q̄ sūt: Allocutio: re/
cognitio: t̄ solatō: q̄ tamē fere oia patet ex dictis solū aliq̄ pauca exponenda sunt. (Glaudo p̄scari) Sed hic mouer questionē Grego. q̄ videt̄ Petrus post missam ma-
nu ad aratri p̄ discipulatū dñi retro aspe-
xisse p̄ reditū ad officiū p̄scatoriū. Et ad
hoc dicit idē Greg. q̄ ad officiū occupati
uum mēt̄, t̄ sp̄ualib̄ retrahēs: post quer-
sione nō est redeundū: sicut ē v̄ctigal ad
quod martheū rediſſe non legim⁹. Sec⁹
aut̄ de eo qd̄ sine peccato t̄ metis implicati-
one exerceri p̄t: vt p̄scatoriū. Sed cōtra:
q̄ cū ad hoc nō redierit petr⁹ ch̄z viuēte
videt̄ q̄ oīo aliquā muratorez circa mētē
passus sit. Ad hoc aut̄ dicit Aug. t̄ sc̄tūs
Tho. q̄ si rediſſet ad illud aī ch̄z resurre-
ctionē t̄ vulnēz iſpectionē: videreſ ex deſ-
peratione fecisse Sed nūc post ch̄m sibi
de ſepulcro reditū viuū post iſpectu vul-
nēz loca: post acceptū eius in ſuſſatione
ſp̄m ſancti faciſt̄ ſunt ap̄lī ſicut antea p̄ſci-
um p̄ſcatores. Et hoc in ſignu᷑z q̄ p̄dica-
tor ſui aplat⁹ integratate ſuata: p̄t necel-
ſariū vīctū arte iuſta q̄rere: ſi aliū nō ha-
beat: ex p̄lo pauli q̄ ne alios grauaret ar-
tem quā nō noueraſ didicit h̄z ſc̄tūs Tho.
sup Jo. Sed cōtra: quia vīctū ſi aliunde
habet dicere dñō. Hec oia. ſi ſepulcralia ad-
iſcienſt̄ vobis. Ad hoc dō dicit ſi ſeruo dei-
oia adiūcū eo coogante: in cui⁹ ſignu᷑z
perrus quidez hic dī laxasse rete: ſed dñs
fuit q̄ illud p̄ſcib⁹ adiūcileuit. Dicūt ei:
Elenum⁹ t̄ nos tecū) In ſignu᷑z ſi q̄ oīo plati-
t̄ t̄ p̄dicatores ſūmo p̄tifici coogant̄ de-
bent. Et extierūt t̄ ascenderūt in nauim: t̄
illa nocte nihil prenderūt) in ſignu᷑z ſi ſi
ne luce diuine inspiratiōis rete p̄dicantib⁹
um eſt inane. (Nunqđ pulmētariū babe-
tis). i. cibū aliū a pane: puta p̄ſces. Und
ſc̄tūs Tho. dicit q̄ credebāt illū eſſe p̄ſciū
mercatorē. Sc̄d̄ alīq̄ aut̄ dī a puls puls-
tis: t̄ p̄rie eſt cib⁹ liquidus. Alloquit̄ aut̄ eſt
eos vt paulatim ad ſui noticiā pducat.

Quantū ad ſc̄dm tangit̄ quō ch̄m di-
ſcipuli agnouerūt: cu dicit̄ (Dicit ḡ dicit̄

pulus ille quem diligebat Iesus: Dñs eſt)
Joan. fm Bedā: cognouit dñm ex p̄ſue-
ta voce vel ex miraclo. Et fm Lb̄g. q̄a
erat p̄ſpicacioz. ſ. intellectu t̄ ſenib⁹ q̄ pe-
trus citius illū recognouit (Succinxit ſe) id
eſt vſtiuit ppter reuerentia magi (erat
en nudus) rōne caloris t̄ expeditoſis op̄is
(Et misericōde in mare) vt citius veniret ad
ch̄m: fm ſc̄tūs Tho. Dicit aut̄ Beda: q̄
petrus ad dñm aut̄ narando aut̄ peditan-
do venit. Alij aut̄ dicit̄ q̄ memor quō aī
iūſſu dñi ſup aquas ambulauit: tūc idē ſe-
cit ſp̄u feruens. Nō enī cūz tantū diſtare
et eſſer in tūl ſundo tā diſtate a terra: in q̄
nauis onuſta poſſet incedere: eſt rōnabili
le q̄ peditauerit: t̄ multo min⁹ q̄ naue-
rit: q̄r nō cīt̄ ſed cardī ſuifſet q̄ naui-
gio. Sederit̄ eſt viſile q̄ ſi ſic fuifſet rātū
pedigū ſq̄ uno ſp̄o poiuifſet exp̄mi euan-
gelista nō tacuifſet: iō qui vult ſentire cū
Beda: dicat q̄ poiuifſet peditare: q̄ milto
tiens lōge a litore aq̄ nō ē p̄fundā: nec ibi
nauauit nauis onuſta: q̄r adhuc rete erat i
aqua: vt innuī h. Potuit eſt natare: t̄ tū
cīt̄ venire q̄ nauiſſu: q̄d trabēdo rei et
p̄ſcib⁹ inſiſtebat. (Alij aut̄ discipli naui-
gio veneſerūt: nō enī lōge erat a terra ſi q̄l
cubitib⁹ duceret̄ trahētes rete p̄ſciū) Sc̄d̄
Bedā: h̄c reddid̄ q̄re Petr⁹ natatur aut̄
peditauit: fm alios ſo q̄re alij nō veneſerūt
ſup aquas ſi nauiſſo. Et aut̄ hic moza-
le documentū: vt q̄ vult agnoscere ch̄m
t̄ ad illū puenire: audiāt vocē ei⁹ qua loq̄
tur: interi⁹ iſpirādo recessu ſa malo t̄ p̄
gressum ad bonū: t̄ iſpiciat miraclā eius
que ſunt in noſtrū beneficiū: t̄ nō iſmerga-
tur totus in aquas delitiaz t̄ vanitate.

Quātū ad tertiu tangit̄ quō ch̄m ſc̄d̄
ſolatus eſt diſciplos in aia p ſuā gratā p̄
ſentiā t̄ in corpe q̄ corpore refectione (Acq̄
cepit inq̄t̄ paic) que. ſi ip̄e euz p̄ſce t̄ pru-
niſ parauerat: vt de ſc̄tūs Tho. Hoc aut̄
q̄d̄ dī in tertio z̄c. fm alīq̄s. i. fm Aug. li.
iij. nō refert ad app̄tioſes factas: q̄ iā ſue-
rūt q̄r mor: ſi refert ad dies quib⁹ facie ſe
qui ſi ſi dies pasce t̄ ei⁹ octaua t̄ dies hec.
Sc̄d̄ alios ſo refert ad app̄tioſes fa-
cias diſcipulis q̄ fuerūt tres: quib⁹ addit̄
q̄rta qua apparuit magdalene